

การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับอาชญากรรมทางเพศและสังคมไทย

Newspaper Posting Sexual Crimes and Thai Society

นภกษั กิตติธรรมวุฒิ^{1*} และ นัตวรัญ องคสิงห์²

Nhabhakha Kittithamavoot^{1*} and Chatwarun Ongkasing²

¹นักศึกษานิเทศศาสตร์โท วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง (ระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต) มหาวิทยาลัยรังสิต ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

²อาจารย์ประจำ วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง (ระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต) มหาวิทยาลัยรังสิต ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

¹Graduate student in Master of Arts Program in Leadership in Society, Business and Politics (Internet-Based Distance - Education) of College of Social Innovation, Rangsit University, Phahonyothin Rd., Lak-hok, Patumthane, Thailand 12000

²Lecturer in Master of Arts Program in Leadership in Society, Business and Politics (Internet-Based Distance - Education) of College of Social Innovation, Rangsit University, Phahonyothin Rd., Lak-hok, Patumthane, Thailand 12000

*Corresponding author; e-mail address: nhabhakha@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการนำเสนอข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์กับการลงโทษผู้ต้องหาคดีข่มขืน (2) ศึกษาแนวทางการนำเสนอข่าวข่มขืนที่เหมาะสม (3) ศึกษาทัศนคติของประชาชนที่ต่อโทษประหารของคดีข่มขืน เก็บข้อมูลโดยการศึกษาข้อมูลเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์ในเชิงลึก ประชากรที่ใช้ศึกษา จำนวน 4 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ (2) ผู้ข่มขืน (3) ผู้ที่ถูกข่มขืน และ (4) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดโดยการข่มขืน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้คือ กลุ่มที่ 1.ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 2. ผู้ข่มขืน จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 3. ที่ถูกข่มขืน จำนวน 6 คน และ กลุ่มที่ 4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดโดยการข่มขืน จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน ด้วยคำถามแบบไม่มีโครงสร้าง และการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลที่ได้ในขั้นสุดท้ายมาวิเคราะห์ แล้วจึงหาบทสรุปข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาในครั้งนี้ คือ การนำเสนอข่าวมีความสำคัญต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับทุกคน จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐาน และโทษประหารที่มีความละเอียดอ่อน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรศึกษาข้อมูลให้ละเอียดรอบคอบ ก่อนจะออกมาตรการใดๆ

คำสำคัญ: การข่มขืน การนำเสนอข่าว กฎหมายอาญา ความคิดเห็นของประชาชน

Abstract

This research aims to study on (1) the effect of the rape news which are presented and published by newspaper to the execution (death penalty) of people convicted of rape, (2) finding out the proper ways to present the rape news, and (3) learning opinions of people who want the execution (death penalty) of people convicted of rape to be launched. There are four groups of Sampling which are: (1) Newspaper reporters, (2) Rapists, (3) Victims of rape, and (4) Accomplices to rapists. Total of them are 24 persons who are divided into four Purposive Sampling groups, determined as follows: (1) Seven newspaper reporters, (2) Six rapists, (3) Six victims, (4) Five accomplices to rapists. The information were obtained from the documents, together with in-depth interviews of a number of joint research group by non-structures questions and information analysis, composing of planning and data collection stage before all data are finally analyzed and concluded. Based on this research, it is suggested that (1) the news which is presented nowadays is fully of serious and intense information which leads to the execution, (2) the news must be posted and presented in a proper way, being useful and with the right information with a proper ethics and with care for people concerned, and (3) Thailand still needs to have the execution (death penalty) of people convicted of rape.

Keywords: *raping, news posting, criminal law, people's opinions*

1. บทนำ

จากสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันของสังคมไทย ที่รับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาอย่างไม่มีการปรับเปลี่ยนแบบแผนหรือกฎหมายรองรับอย่างรวดเร็วและขาดการกลั่นกรอง บวกกับสภาวะทางเศรษฐกิจที่ไม่มั่นคง อาหารการกินข้าวยากหามาแพง ผู้คนต่างดิ้นรนเอาตัวรอด ความมีน้ำใจและความเอื้ออาทรเริ่มหดหายไป สภาพจิตใจที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่รุมเร้า การขาดจิตสำนึกใน

เรื่องของการอยู่ร่วมกันในสังคม ขาดการกลั่นกรองและความเข้มงวดด้านสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสื่อลามก ทำให้สังคมไทยที่เคยมีความปลอดภัยและวัฒนธรรมที่น่าสนใจ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางลบมากขึ้น ปัญหาอาชญากรรมทางเพศทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นที่ผู้ถูกระทำเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต นอกจากนี้แล้วปัญหาดังกล่าวยังเกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ โดยเกิด

กับเด็กและสตรีในทุก ๆ วัย และยังคงลุกลามไปถึงผู้ชายอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาเรื่องนี้คือ พฤติกรรมของคนในสังคมที่มีต่อโทษกรณีข่มขืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์ฆ่าข่มขืนเด็กผู้หญิงวัย 13 ปี หรือน้องแก้ม ที่เกิดขึ้นในตู้รถไฟเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2557 ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นอีกหนึ่งคดีสะเทือนขวัญที่จุดประเด็นทางสังคมของคดีฆ่าข่มขืน คดี "น้องแก้ม" บนรถไฟสายใต้ นั้น บานปลายกลายเป็นกระแสเรียกร้องให้เพิ่มโทษผู้กระทำผิดทั้งคดีนี้และคดีข่มขืนอื่น ๆ กระทั่งเป็นแคมเปญณรงค์ "ข่มขืนต้องประหาร" (เกียรตินันต์ ล้วนแก้ว, 2557) กระแสสังคมที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อความการพิจารณาดีของศาล อันเป็นกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับผลกระทบในเชิงลบ เพราะถูกมองว่าเวลาคดีถึงศาล มักมีการลดโทษให้จำเลย ทำให้ผู้กระทำผิดติดคุกไม่นานก็ออกมาทำซ้ำได้ใหม่ ซึ่งการประหารชีวิตนับว่าเป็นการแก้ปัญหาก็ที่ปลายเหตุประการหนึ่ง เพราะไม่ได้หมายความว่ามิโทษ

ประหารแล้วจะไม่เกิดการข่มขืน หลายประเทศเคยประสบปัญหานี้มา และมีการแก้ปัญหาด้วยการเพิ่มโทษ แรก ๆ คนก็กลัว แต่พอผ่านไปสักระยะก็จะเริ่มไม่เกรงกลัว เนื่องจากความเคยชิน โดยเฉพาะคดีข่มขืนแล้วฆ่าที่มีการข่มขืนเด็กหรือเยาวชนนั้น เท่าที่มีการพิจารณาคดีและการตัดสินจากศาลนั้น โดยมากผู้กระทำมักมีจิตใจไม่ปกติมีความผิดปกติทางจิตหรือมีภาวะถูกกดดันในวัยเด็ก และในแง่ของโทษสำหรับความผิดนี้ ก็มีโทษประหารชีวิตอยู่แล้ว ฉะนั้นสำหรับผู้เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ทางกระบวนการยุติธรรมและเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับคดีข่มขืนแล้ว ฆ่า ก็จะไม่เข้าใจว่าจะให้เพิ่มโทษอะไรขึ้นมาอีกเช่นกัน

นอกจากนี้บทบาทของหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอข่าวข่มขืนก็มีการแข่งขันกันจนลึกลงถึงจริยธรรมในการนำเสนอข่าวข่มขืน ก่อให้เกิดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้ข่มขืนและผู้ถูกข่มขืนที่ตกเป็นข่าว การนำเสนอภาพผู้ถูกข่มขืนของหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีลักษณะไม่เหมาะสม แข่งขันกันนำเสนอว่า มีการขุดคุ้ย เจาะลึก จนเป็นการซ้ำเติมผู้ถูกข่มขืน และมักจะนำเสนอข่าวในแง่ลบ ทำให้ผู้ถูกข่มขืนเกิดความสิ้นหวัง กลัวถูกทำร้าย ต้องเปลี่ยนชื่อ ย้ายที่อยู่ ที่ทำงาน สถานศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างน้อยลง ด้านครอบครัวญาติพี่น้องอับอาย และครอบครัวแตกแยก แต่ในยุคปัจจุบันประชาชนร่วมมือร่วมใจเป็นหูเป็นตาให้กับตำรวจในการสืบหาคนร้าย ดังนั้นการนำเสนอที่มีผลด้านดีคือช่วยให้การดำเนินคดีเป็นไปอย่างรวดเร็ว การนำเสนอข่าวข่มขืนมีปริมาณมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านข่าวข่มขืนในหนังสือพิมพ์ทำให้พวกเขารู้สึกว่าสังคมมีอันตรายมาก และเห็นว่าเหตุการณ์ข่มขืนกระทำเราเป็นเรื่องปกติ และรู้สึกเฉยชากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการนำเสนอข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์กับการลงโทษผู้ต้องหาข่มขืน
2. ศึกษาแนวทางการนำเสนอข่าวข่มขืนที่เหมาะสม
3. ศึกษาทัศนคติของประชาชนที่ต่อโทษประหารของคดีข่มขืน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2547) โดยมีรายละเอียดระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยมีวิธีการเลือกตัวอย่างที่จะทำการสัมภาษณ์เชิงลึก เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้แบ่งวิธีการวิจัยออกเป็น 2 วิธี คือการศึกษาจากเอกสาร และการศึกษาภาคสนาม โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากการศึกษาทัศนคติของแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล ได้แก่ นักข่าว ผู้เสียหาย/เหยื่อ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลของการกระทำความผิด ผู้เคยต้องโทษประหารชีวิต ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาการลงโทษประหารชีวิต และผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเหยื่อและองค์กรสิทธิมนุษยชน และประชาชนทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 24 ท่าน

การได้มาซึ่งแหล่งข้อมูลประเภทบุคคลทั้ง 4 กลุ่มนี้เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยได้รับการสนับสนุนและการประสานงานในการติดต่อแหล่งข้อมูลหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จากนายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

4. ผลการวิจัย

4.1 การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์

ผลการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติการในวิชาชีพหนังสือพิมพ์หรือหัวหน้าข่าวอาชญากรรมเกี่ยวกับความตระหนักถึงจริยธรรมในการนำเสนอข่าวข่มขืนปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์ทุกฉบับต่างทราบและยืนยันว่าจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการรายงานข่าวข่มขืนมีความสำคัญต่อการนำเสนอข่าวประเภทนี้ เนื่องจากบุคคลที่ปรากฏในข่าวอยู่ในสถานะของผู้เสียหาย และได้รับเจ็บปวดจากเหตุการณ์ แนวทางการนำเสนอข่าวที่ถูกต้องคือจำเป็นต้องรักษาและต้องปกปิดแหล่งข่าวไว้เนื่องจากว่าข่าวข่มขืนจะมีผลกระทบต่อแหล่งข่าวสำหรับการลงภาพถ่ายที่เปิดเผยใบหน้าของผู้ถูกข่มขืนที่เสียชีวิตไปแล้ว หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ เช่น หนังสือพิมพ์ข่าวสด มติชน และแนวหน้ามีความเห็นว่าข้อดีที่จะได้รับการลงภาพในลักษณะเช่นนี้จะเป็นเรื่องของการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามพยาน ผู้เห็นเหตุการณ์ และช่วยตามหาญาติพี่น้องของผู้เสียชีวิตได้ทางหนึ่ง ส่วนผู้สื่อข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ความเห็นแตกต่างกันว่า ข้อดีจะเป็นการเรื่องการเรียกร้องความสงสาร และ เห็นใจจากผู้อ่าน และเห็นว่าผู้ถูกข่มขืนจะไม่ได้รับผลกระทบหรือความรู้สึกอับอาย เนื่องจากว่าไม่ได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมนี้แล้ว

ส่วนประเด็นเรื่องการคำนึงถึงผลกระทบที่ผู้ถูกข่มขืนได้รับการนำเสนอข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์นั้น ข้อดีเรื่องเดียวที่ผู้ถูกข่มขืนจะได้รับการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ ก็คือ การช่วยเร่งการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นถึงแม้ผู้ถูกข่มขืนจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากเรื่องนี้โดยตรงก็ตาม นอกจากนี้ข่าวที่นำเสนอยังเป็น

กรณีศึกษาเพื่อให้ผู้อ่านทั่ว ๆ ไปทราบวิธีการป้องกันการถูกรังแกหรือทำร้ายเราได้

ในส่วนของการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม (ผู้อ่าน) นั้น ผู้ปฏิบัติการในวิชาชีพหนังสือพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ และข่าวสดกล่าวคล้ายคลึงกันถึงแนวทางการนำเสนอข่าวที่ถูกต้องเหมาะสมคือ หนังสือพิมพ์จะต้องนำเสนอข่าวที่เป็นจริง เป็นกลาง มีสาระ มีประโยชน์ และนำเสนอต่อผู้อ่านอย่างรอบด้าน โดยข้อเท็จจริงจะเน้นที่ตัวเหตุการณ์เป็นหลัก

4.1.1 ผลการสัมภาษณ์ผู้ข่มขืนเกี่ยวกับผลกระทบจากการนำเสนอข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์

4.1.1.1 พฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์

สำหรับหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นิยมอ่าน และให้ความสนใจโดยทั่วไปจะเป็นหนังสือพิมพ์เชิงประชาานิยม (Qualitative Newspaper) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการติดตามอ่านข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มาเป็นเวลานาน ส่วนประเภทข่าวที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสนใจจะเป็นข่าวอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการฆาตกรรมเป็นหลัก

4.1.1.2 ทศคติ และการจดจำภายหลังเปิดรับข่าวข่มขืน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในทิศทางเดียวกัน คือ ข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่ไม่ได้ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ทางเพศ หรือเกิดจินตนาการตามข่าวที่ได้อ่านแต่อย่างใด และกลับมีความเห็นว่าพฤติกรรมที่ปรากฏในข่าวนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่ไม่ควรจะกระทำต่อผู้หญิง

4.1.1.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้ก่อคดีการข่มขืนกระทำซ้ำเรา

กลุ่มตัวอย่างผู้ข่มขืนแต่ละคนจะมีปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้ก่อคดีข่มขืนกระทำชำเราทั้งที่มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งยอมรับว่าการก่อคดีข่มขืนกระทำชำเราของพวกตนนั้นเป็นผลมาจากการขาดสติ เพราะฤทธิ์ของสุรา

4.1.2 ผลการสัมภาษณ์ผู้ถูกข่มขืนที่ตกเป็นข่าวเกี่ยวกับผลกระทบจากการนำเสนอข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์

กลุ่มตัวอย่างผู้ถูกข่มขืนที่ตกเป็นข่าวส่วนใหญ่ก่อนเกิดเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา มีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทุกประเภท เช่น โทรทัศน์วิทยุ หนังสือพิมพ์ และ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ และส่วนใหญ่ให้ความสนใจข่าวประเภทบันเทิง และอาชญากรรมเป็นหลักซึ่งรวมถึงข่าวข่มขืนกระทำชำเราด้วย กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งยังให้ความสนใจกับข่าวประเภทเศรษฐกิจและการเมืองด้วยเช่นกัน เนื่องจากความสนใจส่วนบุคคลและมีความเกี่ยวข้องกับหน้าที่การงาน

4.2 กระแสของโทษประหารชีวิตของประชาชนทั่วไปต่อการข่มขืน

4.2.1 วิธีการประหารชีวิต

การลงโทษประหารชีวิตนั้นเป็นการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างให้ผู้ที่จะกระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว และเป็นการตอบแทนให้แก่ผู้เสียหายที่ถูกกระทำ จึงเห็นว่ามีเหมาะสมตามสภาพปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ โดยในประเด็นของสาเหตุที่มนุษย์กระทำความผิดนั้น คิดว่ามาจากสันดานดิบของตัวบุคคลเอง ประกอบกับมาจากความโลภ ความโกรธ ความหลง ดังนั้นวิธีการที่จะแก้ไขการกระทำผิดได้นั้น ควรจะใช้วิธีการให้ความรู้แก่ประชาชนในสังคม แต่ถ้าหากยังฝืนกระทำความผิดอีก ก็ควรดำเนินการลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด

4.2.2 ประหารชีวิตเพื่อป้องปรามอาชญากรรม

โทษประหารชีวิตมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องปรามอาชญากรรมของผู้กระทำผิดที่เกิดขึ้นหรือคิดจะกระทำในความผิดอาชญากรรม และทำให้บุคคลอื่นซึ่งเห็นการลงโทษแล้วไม่กล้าจะกระทำความผิด อันเป็นการข่มขู่ยับยั้ง ที่สำคัญคือเป็นการกำจัดผู้กระทำผิดผู้นั้นออกไปจากสังคมโดยเด็ดขาด ซึ่งเห็นว่าเป็นโทษที่มีความเหมาะสมอยู่แล้วในสภาพสังคมไทย

4.3. ผลการวิเคราะห์กระแสการเรียกร้องของผู้เกี่ยวข้องกับผู้โทษและเหยื่อต่อโทษข่มขืนให้มีการประหาร

4.3.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นญาติของนักโทษประหารชีวิต แม้ของนักโทษประหารชีวิตกล่าวว่า ตกใจมากและไม่เชื่อว่าบุตรชายของตนจะกระทำความผิดดังกล่าว และเมื่อสอบถามความรู้สึกเมื่อทราบว่าบุตรชายของตนถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต มีความคิดเห็นต่อกระบวนการยุติธรรมว่า เป็นสิ่งที่เข้าใจอยู่ตลอดคือ รู้สึกว่ากระบวนการยุติธรรมยังไม่ให้ความยุติธรรมกับบุตรของตน ตัดสินลงโทษที่รุนแรงเกินไป และกล่าวว่าบุตรของตนไม่ได้ไปฆ่าผู้ใด และไม่เชื่อว่าจะกระทำความผิดดังกล่าว

4.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นญาติของเหยื่ออาชญากรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์เหมือนสิ้นหวังเพราะไม่รู้ว่าทำอะไรต่อไป ได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก โดยเฉพาะความรู้สึกที่ต้องสูญเสียสามีและความรู้สึกที่ถูกๆ ต้องมาคำพ้อบิดาตั้งแต่ยังเด็ก สามีเป็นคนดี มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่เคยมีเรื่องทะเลาะกับผู้ใด และไม่เคยทำร้ายและกลั่นแกล้งผู้ใด ซึ่งไม่น่าจะต้องมาถูกทำร้ายโดยการกระทำถึงขั้นต้องฆ่ากันขนาดนี้สมควรมีการลงโทษประหารชีวิตสำหรับผู้กระทำผิดที่มีลักษณะร้ายแรงอยู่ต่อไป

4.4 เกี่ยวกับวิธีการลงโทษประหารชีวิต

ฝ่ายหนึ่งเสนอว่าเสนอว่าไม่ควรเปลี่ยนแปลงวิธีการลงโทษประหารชีวิต โดยให้ใช้วิธีการยิงเป้า

เหมือนเดิม การกระทำความผิดที่มีกระบวนการพิจารณา โดยกระบวนการยุติธรรมจนถึงที่สุดให้ประหารชีวิตนั้น แสดงว่า การกระทำความผิดเป็นความผิดที่ไม่อาจให้อภัยได้ ส่วนอีกฝ่ายเสนอว่า ควรเปลี่ยนแปลงวิธีการลงโทษจากการยิงเป้าเป็นวิธีการพิจารณาคดี ให้เหตุผลว่าเพื่อมิให้นักโทษต้องทรมานและให้เสียชีวิตอย่างสงบ และเพื่อเหตุผลทางด้านมนุษยธรรม ส่วนในด้านการใช้โทษประหารชีวิต หากมีพยานหลักฐานแน่ชัดว่ากระทำความผิดจริงควรประหารชีวิตโดยรวดเร็ว ควรจะกระทำการประหารชีวิตต่อหน้าสาธารณชนบ้างเป็นบางครั้ง มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลในทางข่มขู่และยับยั้งอย่างเด็ดขาด จะได้เป็นแบบอย่างกับคนทั่วไป

5. การอภิปรายผล

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์ที่มีผลต่อการลงโทษผู้ต้องหาข่มขืน

วิเคราะห์ได้ว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันทุกฉบับต่างทราบ และยืนยันว่าจริยธรรมมีความสำคัญต่อการนำเสนอข่าวข่มขืน อีกทั้งหนังสือพิมพ์ยังมีการคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ต่อทั้งผู้ข่มขืน ผู้ถูกข่มขืน และผู้อ่านจากการนำเสนอข่าว แต่เมื่อพิจารณาจากการปฏิบัติงานจริง พบว่า การนำเสนอข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์บางฉบับยังมีลักษณะหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดจริยธรรมต่างจากที่หนังสือพิมพ์ได้กล่าวไว้จึงประเมินได้ว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการนำเสนอข่าวข่มขืนในระดับต่าง ๆ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนด ต่อไปนี้

5.1 ลักษณะภาพผู้ถูกข่มขืน จากข้อเท็จจริงพบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่นำเสนอภาพผู้ถูกข่มขืนในลักษณะไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เมื่อประเมินตามเกณฑ์นี้

หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันจะมีความตระหนักถึงจริยธรรมในระดับต่ำสุด (วิกากรณ์ คงเจริญ. 2530)

5.2 ทิศทางการนำเสนอข่าวข่มขืนจากข้อเท็จจริงพบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่นำเสนอข่าวข่มขืนอย่างเป็นกลาง เมื่อประเมินตามเกณฑ์นี้ หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันจะมีความตระหนักถึงจริยธรรมในระดับปานกลาง

ส่วนผลการศึกษาแนวทางการเสนอข่าวที่ถูกต่อนั้นพบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น โดยรวมของผู้อ่านอยู่ในระดับไม่แน่ใจหรือปานกลาง เมื่อประเมินตามเกณฑ์นี้ ผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการนำเสนอข่าวข่มขืนอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ความคิดเห็นของผู้อ่านอยู่ในระดับเห็นด้วยกับประเด็นการนำเสนอข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์มักไม่คำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อทั้งสังคมและผู้อ่าน ดังนั้น เมื่อประเมินตามประเด็นนี้ ผู้อ่านส่วนใหญ่เห็นว่า หนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน มีความตระหนักถึงจริยธรรมในการนำเสนอข่าวข่มขืนอยู่ในระดับต่ำ

ผลการศึกษาทัศนคติของประชาชนให้มีการประหารต่อโทษข่มขืน พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการถูกนำเสนอข่าว คือ โกรธ กลัวว่าข่าวจะทำให้ผู้อื่นรู้ อับอาย เสียใจ ไม่กล้าออกไปไหน และไม่ยอมตกเป็นข่าว นอกจากนี้ยังมีผลกระทบด้านอื่น ๆ อีกแต่ทว่าเป็นเรื่องดีก็คือ การลงข่าวข่มขืนของหนังสือพิมพ์จะช่วยให้การดำเนินคดีเป็นไปอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ความคิดเห็นของผู้อ่านข่าวข่มขืนจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันต่อเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเรา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการรายงานข่าวเหตุการณ์ข่มขืนกระทำชำเราของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวันว่า ข่าวข่มขืนของ

หนังสือพิมพ์เป็นข่าวที่มีความรุนแรง โดยหนังสือพิมพ์ชอบนำเสนอข่าวข่มขืนในด้นลบ และนิยมนิพนธ์ภาพข่าวที่รุนแรง และสะเทือนใจ

6. บทสรุป

การตกเป็นข่าวของผู้ถูกข่มขืนจะไม่มีผลต่อพฤติกรรม的开รับข่าวข่มขืน และไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อข่าวข่มขืน ส่วนผลกระทบที่ผู้ถูกข่มขืนได้รับจากการตกเป็นข่าวมักเป็นด้านลบมากกว่าเรื่องดี เช่น ผลกระทบทางด้านจิตใจ ผลกระทบทางด้านสังคม ผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และผลกระทบด้านครอบครัว ส่วนผลด้านดีเพียงเรื่องเดียวที่ผู้ถูกข่มขืนกล่าวถึงก็คือ ข่าวข่มขืนมีส่วนช่วยให้กระบวนการดำเนินคดีมีความรวดเร็วมากขึ้นกว่าเดิม

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

6.1.1 กระบวนการยุติธรรม เริ่มตั้งแต่ ตำรวจ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรมกับผู้ถูกกล่าวหา การจับกุมผู้ใดนั้นจะต้องให้ได้หลักฐานที่แน่นอน ชัดเจน และจากนั้นกระบวนการยุติธรรมส่วนอื่นไม่ว่าจะเป็น อัยการ ศาล จะต้องมีการพิจารณาตรวจสอบอย่างละเอียดรอบคอบว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผูกระทำความผิดจริง ไม่ผิดตัว

6.1.2 หากเป็นที่แน่ชัดแล้วว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดจริง และได้กระทำความผิดอย่างทารุณโหดร้าย และก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง ควรดำเนินการลงโทษประหารชีวิต โดยเด็ดขาดรวดเร็ว

6.1.3 เนื่องจากปัจจุบันมีคดีอาชญากรรมรุนแรงเกิดขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกระทำความผิดเกี่ยวกับการข่มขืน ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงและก่อให้เกิดความเสียหายในสังคมไทยมาก ดังนั้นกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอนควรดำเนินการโดย รอบคอบ หากตัดสินลงโทษประหารชีวิตผู้กระทำความผิดแล้วควรดำเนินการอย่างเด็ดขาดรวดเร็ว ไม่ควรลดหย่อนโทษ

ให้ผู้กระทำ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการข่มขืนและยับยั้งการกระทำความผิด

7. กิตติกรรมประกาศ

ผู้ทำการวิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.ฉัตรวรรณ อังคสิงห์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้โอกาสในการทำวิจัยในหัวข้อนี้ ตลอดจนช่วยเหลือสนับสนุน ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยดี

8. เอกสารอ้างอิง

- เกียรตินันต์ ล้วนแก้ว. (2557). ข่มขืนต้องประหาร?. กรุงเทพฯ:ธุรกิจ.
- วิภากรณ์ คงเจริญ. (2530). แนวทางการปฏิบัติต่อหญิงถูกข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษาในทัศนะของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง. ธรรมศาสตร์.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2547). วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ : การวิจัยปัญหาปัจจุบันและการวิจัยอนาคตกาล. กรุงเทพฯ : เพื่อฟ้าพรินต์.